

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/402/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206851
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812206851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčákovej v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému : Z. K., H. D. K. C., I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 66, v konaní o 644,93 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12C/117/2012-39 zo dňa 22.8.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 59,16 € a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 644,93 € s príslušenstvom a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 5.3.2007 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec do výšky 25.000,- Sk (829,85 €) s dohodnutou výškou splátok 1.250,- Sk (41,49 €). Žalovaný realizoval splátky úveru od 13.2.2007 do 11.3.2009. V mesiaci apríl 2009 už nebola vykonaná žiadna splátka a ani v nasledujúcich mesiacoch, pričom podľa Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (OP), ktoré tvorili súčasť zmluvy o úvere, bol právny predchodca žalobcu oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie dlžných čiastok, okrem iného, ak bol zákazník v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň. Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.2.2010 súd zistil, že táto mala formu predtlačeného formulára a bola podpísaná žalovaným, pričom ako veriteľ vystupoval už žalobca. Z bodu 2 tejto dohody súd zistil, že žalovaný mal uznať záväzok vo výške istiny 518,57 € a náklady na inkasné konanie vo výške 96,74 a mal sa zaviazat' na splácanie tohto záväzku v mesačnej splátke 40 €, vždy do 15. dňa v mesiaci. Dohoda obsahovala aj rozhodcovskú doložku.

Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 52 ods. 1, 53 ods. 1,4 a 54 ods. 1,2 Obč. zák. Konštatoval, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, a teda daný záväzkový vzťah sa riadi zákonom o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Obč. zák.. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka posudzoval aj žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobou uplatneného nároku. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.2.2010 nepovažoval za individuálne

dohodnanú, keďže bola uzavretá na vopred pripravenom formulári bez možnosti akejkoľvek zmeny žalovaným. Z výpovede žalovaného pritom súd zistil, že vyššie uvedenú dohodu považoval žalovaný výlučne za dohodu o splátkach a dohodu podpísal iba z dôvodu hrozby trestným oznámením zo strany žalobcu. Poprel uznanie dlhu, ktorý si sám žaloba vyčíslil.

Súd konštatoval, že z označenia vyššie uvedenej dohody pre bežného spotrebiteľa vyplýva, že má ísť o dohodu o uzavretí splátkového kalendára. Ďalší text listiny však zahŕňa aj uznanie záväzku, pričom však výšku istiny nevypisoval žalovaný, ale osoba poverená žalobcom. Touto dohodou, do ktorej bolo zakomponované aj uznanie záväzku, si žalovaný ako spotrebiteľ zhoršil svoje postavenie tým, že došlo k predĺženiu premlčacej doby. Príslušné ustanovenia uvedenej dohody pritom neboli náležite žalovanému vysvetlené a nebol s nimi oboznámený. Žalobca využíjúc neskúsenosť žalovaného dosiahol podpis listiny, pričom sa nejednalo zjavne o uznanie záväzku, ale výlučne o dohodu o splátkach. Týmto spôsobom žalobca sledoval predĺženie premlčacej doby na 10 rokov. Súd konštatoval, že pokiaľ si žalobca týmto spôsobom zabezpečoval plnenie do budúcnosti, a to aj pre prípad možného premlčania nároku, ide o neprijateľnú podmienku. Vychádzajúc zo záveru, že predĺženie premlčacej lehoty je neprijateľnou zmluvou podmienkou, následne posúdil žalovaným vznesenú námietku premlčania a dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný. Posledné plnenie žalovaného bolo poskytnuté dňa 11.3.2009 a v zmysle obchodných podmienok dlh sa stal zročným po uplynutí troch mesiacov po uhradení poslednej splátky, t.j. najneskôr ku dňu 13.6.2009. Od tohto dátumu začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva a táto uplynula dňa 13.6.2012. Pokiaľ žaloba bola podaná na súde dňa 18.7.2012, je podaná po uplynutí premlčacej doby. Z týchto dôvodov žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože žalobca bol v konaní neúspešný a žalovaný náhradu trov konania neuplatnil.

Po vyhlásení rozsudku dňa 19.9.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to so súhlasom žalovaného (písomný súhlas zo dňa 1.8.2013 na č.l. 119 spisu).

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že dňa 19.2.2010 žalovaný podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorá spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Dôsledkom tohto uznania dlhu je začatie plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, a to priamo zo zákona. Z tohto dôvodu nebolo možné prihliadnuť na vznesenú námietku premlčania. Pokiaľ súd hodnotil predĺženie premlčacej doby ako neprijateľnú podmienku, žalobca namietal, že uznanie dlhu je samostatný právny inštitút, a teda nejde o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Naviac žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Ustanovenie o uznaní záväzku nemohlo byť preto žalovanému vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci, t.j. vyjadrenie k odvolaniu. Poukázal na to, že žalobcom predložená dohoda je formulár, ktorý vopred pripravil a žalovaný nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda preto predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Tieto zmluvné podmienky sú preto absolútne neplatné. Uzatvorenie tejto dohody zároveň je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzavretí tejto dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Podpisom tejto dohody si žalovaný

ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie. Z týchto dôvodov sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa o dôvodoch nepriznania právnych účinkov dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.2.2010.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. apríla 2014 o 9.10 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli uverejnené dňa 22. apríla 2014 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až §

135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom, ku ktorému dospel súd prvého stupňa, v zmysle ktorého dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretá medzi účastníkmi dňa 19.2.2010, je neplatná a nemá teda za následok začatie plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby.

Na zdôraznenie správnosti dôvodov a ak odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

Z formy a obsahu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.2.2010, uzavretej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného, ktorý nemal možnosť obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť a ani ho neovplyvnil.

Obsahom vyššie uvedenej dohody je viacero právnych úkonov, konkrétne uznanie záväzku ako jednostranný právny úkon, dohoda o splátkach a dohoda o uzavretí rozhodcovskej doložky ako dvojstranné právne úkony. Takáto dohoda je pre priemerného spotrebiteľa nezrozumiteľná, pretože nemôžu mu byť jasné kategórie rozhodcovskej doložky a uznania záväzku, teda ich právny význam a nedokáže odlíšiť rôzne dôsledky vyplývajúce z týchto právnych vzťahov. Pokiaľ teda podpisuje dohodu označenú ako „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára“, nemusí si byť vedomý právnych následkov ďalších úkonov, ktoré sú v tejto dohode obsiahnuté, vrátane uznania záväzku.

Jednoznačne možno uzavrieť, že nebol to žalovaný, ktorý mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Uzavretím takejto dohody sa zhoršilo jeho postavenie ako spotrebiteľa, pretože v dôsledku uznania dlhu došlo k predĺženiu premlčacej doby na uplatnenie nárokov žalobcu z úverovej zmluvy.

Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd konštatuje, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

Vychádzajúc z obsahu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.2.2010 odvolací súd konštatuje, že žalobca pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody konal v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, keď pod zámienkou uzavretia dohody o splátkach (ponuky splátok) vynútil na žalovanom uznanie záväzku, čím zhoršil jeho postavenie v dôsledku predĺženia premlčacej doby. Jeho pohľadávka bola pritom v čase uznania už splatná a nebola ešte premlčaná (pohľadávka sa stala splatnou dňa 13.6.2009 a dohoda bola uzavretá dňa 19.2.2010) a mohol ju preto uplatniť žalobou na súde. Vzhľadom

na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že úmyslom žalobcu bolo pod zámienkou ponuky splátok dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto nemôže používať súdnu ochranu podľa § 3 ods. 1 Obč. zák..

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je dojednanie o uznaní dlhu neplatné, z ktorého dôvodu bolo preto dôvodné prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Keďže pohľadávka sa stala splatnou dňom 13.6.2009 a žalobou bola uplatnená na súde dňa 18.7.2012, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným nebolo možné premlčané právo žalobcovi priznať v zmysle ust. § 100 ods. 1 Obč. zák..

Súd prvého stupňa teda rozhodol vecne správne, ak žalobu zamietol, z ktorého dôvodu odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o trovách konania účastníkov, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil aj vo výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jeho strane a jeho úkon viedol k účinnej obrane žalovaného.

Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, ani si ich náhradu neuplatnil, preto o trovách žalovaného odvolací súd nerozhodoval.

Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 11.2.2013 vo výške 41,49 € vychádzajúc z hodnoty predmetu odvolacieho konania 644,93 € v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., z režijného paušálu za tento úkon vo výške 7,81 € podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a z 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, čo v danom prípade predstavuje 9,86 €, spolu trovy odvolacieho konania predstavujú 59,16 €.

V zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť tieto trovy na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka č.ú. : XX XXX XXX/XXXX, D.: XXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.